

תורה נגד טילים!

הדבר היה בשנת תשע"ו באחד מסבבי מטחי-הטילים שנחתו על העיר שדרות. בית בקצה העיר ברחוב המכבים ספג פגיעה ישירה, ובני המשפחה בנס גדול יצאו רק בפציעות קלות.

הרב מיכאל זאדה, רכז 'לב לאחים' בעיר, נקלע לאירוע ושמע את השיח הנרגש בין השכנים שהתאספו במקום. היתה זו סייעתא דשמיא, סיפר בשיחה מיוחדת למוסף שב"ק של יתד נאמן (סוכות תשע"ז). אני שומע את בעל הבית אומר שה'צבע אדום' אינו יעיל כלל כנגד מתקפת הטילים הנוראה, וכל ההגנות שעשו כאן עלינו ועל בתינו לא עומדות במבחן המציאות. השכנים שבאו לראות את המתרחש היו אף הם בדילמה, והדאגה כרסמה את ליבם. ואז בסייעתא דשמיא הבזיק רעיון במוחי. אמרתי להם: במקום שנסתמך על הצבע אדום, אני מציע לכם הגנה מעולה יותר הנקראת 'ענני כבוד'... נעשה שיעור תורה קבוע בבית, נביא את כל המעוניינים להתקרב וליהנות מעט מאור התורה, וזה לבטח יגן עלינו יותר מהאזעקות. להפתעתי, קם שכן בשם יובל, המתגורר בבית סמוך, ואומר שהיות ובבית לידו נפל טיל וגם בצד השני בסמוך ירד טיל אימתני, ואילו ביתו ב"ה ניצל – הוא רוצה לקבוע את שיעור התורה אצלו. וכך למחרת היום קבענו שיעור תורה אצל יובל הי"ו.

עד מהרה התמלא השיעור בכארבעים לומדים שהגיעו דבר יום ביומו. בגלל החששות מהאזעקות והטילים, הלכתי במיוחד עם הרב אליעזר סורוצקין הי"ו

תורה נגד טילים!

לבית מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטינמן, ושאלנו אותו אם זה בגדר סכנה להגיע מדי ערב לשיעור. הסברנו לו שזוהי סכנה ללכת בשעות הערב בחוצות העיר, אבל מאידך התושבים כולם חשים שקירובם לעולמה של תורה הנעשית ע"י שיעור תורה זה, היא המגנה יותר מכל עליהם, ולכן הם מאד חושקים בהמשך השיעור.

ראש הישיבה חשב מעט ואמר: רצוי שימשיכו את השיעור, כי כבר אמרו חכמינו שתורה מגנא ומצלא, ואין דבר שיסייע יותר מהתורה המגינה ומצלת מן הפורענות. חזרתי לעיר וסיפרתי לתושבים את תשובתו של מרן ראש הישיבה, וזה הביא עוד אנשים להצטרף לשיעור.

באחד הערבים אירע מופת של ממש. בעודי מוסר את השיעור החלה לפתע להישמע אזעקת צבע אדום. רצינו להיכנס לחדר הפנימי שהוא בטוח יותר, אבל החדר היה קטן מלהכיל את כל משתתפי השיעור – כארבעים לומדים. בהתאם להוראתו של מרן אמרתי להם כי אם התורה מגנה ומצילה עלינו – נישאר כולנו כאן ונמשיך ביתר שאת בלימוד התורה בשקיעות, וכך נוכל להינצל בזכות התורה שלא יישמע שוד ושבר בגבולנו.

לאחר דקות ספורות שמענו 'בום' אדיר. היה קול נורא בכל הבית ורעדה נוראה, כאילו טיל פגע במקום. נודע לנו שנחת טיל בצמוד לבית מאחור, והחדר הפנימי בו היינו אמורים לשהות על פי דרך הטבע – נפגע ממש. לו היינו נדחקים שם כולנו בצפיפות, התוצאה היתה הרת אסון ח"ו.

